

[Kjeldgaard Iversen.]

hvorfor faren er tilsvarende reduceret. For erhvervenes vedkommende vil fagorganisationerne også umiddelbart være interesserede i at medvirke til gennemførelsen af den fornødne beskyttelse. Derimod kan det vel forudses, at militæret vil kunne komme til at behandle og benytte betydelig større mængder radioaktivt stof, og jeg synes derfor, det er noget betænkeligt, at § 6 hjemler dispensationer for militære myndigheder. Når man tænker på sprængstofferloven, som også gælder for private, og som er af en sådan art, at der måske kunne være grund til at tro, at vi kunne have undgået eksplosionskatastrofen på Holmen, hvis loven var blevet fulgt også af de militære myndigheder, er jeg urolig ved denne adgang til dispensation for de militære myndigheder. Jeg kan ikke se, at der er et eneste af de krav, der er nævnt i bemærkningerne til § 2 i landstingets affattelse af lovforslaget — som jeg lige har citeret —, de militære myndigheder ikke skulle kunne bøje sig for; det kunne udmærket godt fastslås i loven, at disse krav også skal gælde for dem. Jeg synes oven i købet, offentligheden må være interesseret i, at der netop på dette område, hvor der kan være tale om behandling af betydelig større kvanta af disse farlige materialer, gælder særlig betryggende regler. Jeg ønsker § 6 omformet således, at det ikke bliver en dispensationsbestemmelse, men at det i paragraffen fastslås, at ministeren efter forhandling med forsvarsministeren kan fastsætte tilsvarende regler for de militære myndigheder.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til en velvillig behandling og udtaler ønsket om, at vi kan se på det i et udvalg.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker partiernes ordførere for den velvillige indstilling til lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Heising var ængstelig for; at udtalelsen i det andet høje tings betænkning om, at ulykkesforsikringslovgivningen omfatter skade forvoldt af radiumstråler, skulle betyde, at ulykkesforsikringslovgivningen i virkeligheden ikke dækkede alle de forekommende muligheder for skade, forvoldt ved beskæftigelse med disse stoffer, i virksomheder under ulykkesforsikringslovgivningen. Jeg skal til beroli-

gelse, håber jeg, for det ærede medlem — jeg har nemlig selv følt mig beroliget af det — henviser til den skrivelse fra indenrigsministeriet af 14. marts 1953, som er blevet til efter en undersøgelse af dette forhold, og som er optrykt som bilag til landstingsudvalgets betænkning. Det hedder heri:

„under disse erhvervssygdomme opregnes i loven“

— nemlig loven af 23. marts 1948 om forsikring mod følger af ulykkestilfælde —

„bl. a. patologiske forandringer, som skyldes radium, andre radioaktive stoffer eller røntgenstråler pådraget på enhver under ulykkesforsikringsloven hørende virksomhed og beskæftigelse.“

Det har jeg forstået på den måde — som det ærede medlem formentlig også vil forstå det —, at forsåvidt det er muligt sprogligt at udtrykke, hvad det er, man beskæftiger sig med på dette område, er ulykkesforsikringsloven dækkende.

Jeg er enig med det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp i, at denne lovgivning naturligvis ikke må hemme forskningen.

Det ærede medlem hr. Kjeldgaard Iversen gav udtryk for, at han ikke var sagkyndig på dette område; det kan det ærede medlem være forvissat om at jeg heller ikke er, og såvidt jeg ved, har ingen her i tinget beskæftiget sig med dette område på en sådan måde, at den pågældende kan betegnes som sagkyndig. Det er selvfølgelig al hæder og ære værd, at det ærede medlem alligevel vil prøve på at trænge til bunds i, hvad det her drejer sig om, og det er et arbejde, som jeg lykønsker det ærede medlem til. Jeg skal indrømme, at jeg i denne sag har forladt mig på den sagkundskab, som har udarbejdet lovforslaget. Der er til lovforslaget knyttet en bekendtgørelse, som foreligger i udkast, og som har været forelagt det andet høje tings udvalg. Den handler dels om indførsel, dels om besiddelse og opbevaring på sygehuse og laboratorier, som arbejder med disse ting, dels om sikkerhedsforanstaltninger, lagring o. s. v. Hvis det ærede medlem ønsker at trænge til bunds i dette, skal jeg give det ærede medlem et lille indtryk af, hvad det drejer sig om. Det hedder f. eks. i § 7 i denne bekendtgørelse:

„Strålekilder af gruppe II skal indenfor kassen“

— altså kassen, hvori de opbevares —